

Classe obrera de la casa llanta. Però lo que és mala hora de lloch és ocupar de aquests que fagin, reconeix la estretesa del mal, ho vol fer-hi buscar remei.

Y que en Castellar reconeix lo mal, ho prou ban los seguits paritros de son dicunt, al ocupar de la situació de las classes obreres:

Yo se que doler al sileo estraido a los hijos de la infancia, yo se que doler a los hijos de la infancia, yo se que doler a los hijos de la infancia...

Altd es lo que respecte al maiter del hoy y la dona obrers dia en Castellar. Excótemlo era en lo que dia del treball del home, del treballador de las minas, y que confiasa haverho XIX per sos propis siles.

Los tramontanos por la naturaleza del derecho por el que el comercio... las ideas del programa... en las minas del cobre...

Doctores bi: los que v venben tristes de aquests maiter, los que pesanen la vida de al molo... no tenen més conculch de persona que la aplicació conansat a defectu de viure com bestias...

A UN EQUILIBRISTA

III i TERTIO

En los precedentes articlo y 'n varias sueltas dedicadas a La Campaña de Grecia en nostras éon diluciones notorias, habien Grecoitas coas...

Ya ha valguet más que del insult, la distribo à la injuria.

Nooslitres som los primera en respectar las ideas de tohom, pel sol fet de que tambe volien que stan las nostras respetadas, y per lo tant molt corrent y conformes trobarm que van La Campaña con La Eguiseta espoin y defenim lo que tingun per convenient en contra de las aspiraciones dets que treballan més que molt sol logran per ell un productor d'una mica mesora que poch, emborabona que n'atiquin tant volign y sapigan tot sileo que paga pensar en perill los intereses creats...

per aixó havem escrit al pas dels dos classa periodicals y 'n havem tret la careta d'obertat que s'havien posat per fer millor empasar la duresa pildora possibilista-oburgesa que donava an al publich ab marca de fabrica falsificada. Ja sabim que jornal politico, sobre aqueestas question no serian capinos d'empoi s'ab, no han per lo que la redaccio s'cregu s'apla y fins ab debet de ferho, con pel veto que 'l editor lo burgoes al hi sentia d'oposar a defect fer lo que creu que el interassa...

Si a conell per acabar. Si la redaccio de La Campaña lo burgoes no el datus fer lo que ella creu convenient per contentir, apela à la teoria obrera: declaris en huelga. Y veurá com totes los treballadors 'l aporcaran ab veus d'obediencia a l'apoyta no per figurar la redaccio de honore coliga lo que la classe obrera s'antusiasa apoyant HOEL-GAS DE DIGNITAT contra la burgesia.

Arriba Director: Ja ho veu. Me despico, una de las prohibiciones más venidas de Catalunya, la que la primera en pasar sobre 'l doger, la quereida obrera. Es mlti cert que era de necesidad, porque en dez puos con aqui se han locat las Instrucciones del ministerio que no permitian el comercio con los extranjeros...



Arriba Director: Ja ho veu. Me despico, una de las prohibiciones más venidas de Catalunya, la que la primera en pasar sobre 'l doger, la quereida obrera. Es mlti cert que era de necesidad, porque en dez puos con aqui se han locat las Instrucciones del ministerio...

no ni ha pa, ni qñ, que ho dirge, y no empá pas con las otras que 'l dia meso preser recorda. Los tramontanos de la impresta, yo no he de ser el que sepa general que vege lo que paga à dictar.



Ya han punt al poder los conservadores. La regla prerrogativa, que daban los videntes politichs, ha cregui que la felicitas d'Empyrre consistia en tornar à estar lo port de las conserciones monarquicas.

Si conelacrem nooslitres à la gent de La Campaña de Grecia y à tons la burgesia en general: Los directores de la semana pasada publicaron un patró de lo que 'ra conensat 'l conlega possibilista y al dia següen surt La Campaña y 'un redol: ni més ni menos de lo que bastaria dir, conentat.

Dia La Campaña, seos anomenatros, per supos, y la vez con nooslitres coplem lo que nos deu indiractament, mentres ella 'felig tan verçugon omanent de conserciones. Si creu que 'l empireo de la digna clase obrera, seculiatis adre, por las que nooslitres meales pavanos, seculiatis adre, por las que nooslitres meales pavanos, seculiatis adre...

En primer lloch, conati que La Campaña alu que es estimar lo mala ideora de la digna clase obrera: lo predictar 'lleana socialista, y vacunar oñs nanzats 'l i munitat lo esperit de classe que 'a dona idea de sa forma y ra que pugna oposarse à las injustas exigencias del capital. Veiga aprent los obrers de la Campaña. Responde à lo de sembrar discordias entre 'l maseleros treballadors, al per treballador que captojan. La cara dels obreres, alu que evitaba mtercalament hoy à non pauera à Prejar Ìasome Director: tant mallu, 'l dicen que 'n volen separar la classe obrera d'aquests filloos, més repugnants encara que 'n que ho-

gintes *verdaders* amichs del obrer los tractan de lladres si scaricjan idees d' emancipació de son estat.

Y ara tocant a lo de que nosaltres fugim, è millor si nostre Director s' esquitilla ó s' amaga quan veu l' incendi que ell haja més ó menos provocat, tenim que dir a *La Campana* que si 'ns posa un quariet de casa seva a nostra disposició si algún dia la policia torna a buscarnos pels carrers y per casa nostra ab motiu d' estarse dillicidant qüestions obreres; llavors veurà de quina manera fugim, de quina manera 'ns esquitillem, de quina manera estém amagats haventhi estat de stil y fins trobantnos carregats de dolor, manera que no tenim confiança de dirli avuy, perquè encara hi ha causes obertes per aquells fets, y la veritat siga dita, la bona se ab que *La Campana* procedeix en aquesta qüestió nos obliga a creure que fora ben capassa de desempenyar l' asquerós paper de polissón *gratis et amore*. Ara ja ho té entés.

Y conati que no volém parlarli de qui s' esquitilla més ó s' amaga menos en tot temps, perquè 'l periódich que com *La Tramontana*, ha sofert disset denuncias oficials y moltes altres persecucions particulars per sas idees d' ensé que l' escriptor está subjecte al Códich Penal y sense tenir may homes de palla, no té pera qué comparar-se a *La Campana*, que gracies a 'l benevolencia ab la monarquia ha pogut viure sempre en pau ab lo fiscal.

Incapa *La Campana* d' oposar un sol argument a lo que li dihem, incapas de sortirse del llot en que s' ha ficat volent ser *verdader* amich del obrer tot defensant la burguesia, no pot apellar més que a la trapeceria y a la injuria, al embolica que fa fort tot donantse de *magister*, y per aixó en son darrer número, com lo gos del qüento, se posa a lladrar a *la lluna* pera fer un xich d' efecte; pero li resulta que aquestes *llunas* no més son *novas* per ella, y que al pretendre tirarhi una *roca* no hi arriba ni d' una mil·léssima, rebotentli luego al mitj del cap ab gran dolor de la burguesia, que veu que aquestes *llunas* resultan per ella molt més dures de pelar y de pahir que totes las *rocas* bagudes y per haver ab que paga defensarla *La Campana*.

En Ruiz Zorrilla está molt cofoy ab la pujada dels conservadors.

Verdaderament que aquest aconteixement favoreix sa situació, pero mentres no vulgui fer més que un pronunciament militar pera proclamar una república conservadora y unitaria, tant té que risqui com que rasqui, que sa politica *sol dissant* revolucionaria no será més que la espasa d' en Bernat ó la carabina del Ambrós.

A Logronyo tractan d' aixecar uns estatuts al Sr. Sagasta y los fusionistas agrahits. Se coneix que encara 'l quedan diners de las nóminas disfrutadas durant prop de cinch anys.

Lo nou govern diuhen que ha encarregat als fiscals que no més denunciïn los periódichs quan ataquin a las instruccions.

Afegint a aquesta ordre pública la part privada de y *quan los dongui la gana*, está resumint lo programa conservador.

!Lo dimoni que se 'n fihí!

Dos meetings van celebrarse 'l diamenje passat a Barcelona; l' un de caràcter polítich anticonservador y l' altre de caràcter social y anarquista.

Lo primer estigud casi ple; lo segon venid; desdinhats d' aixó que 'l poble va donant de cada dia més importancia a las qüestions socials que a las polítichs.

En la reunió anarquista, ademés d' exposar idees que foren molt aplaudidas, se recorda una bona cançinat pels presos a conseqüencia de la huelga de Maig.

Lo que més ha preocupat al nou ministeri, es la qüestió d' emplear als amichs. Es molt natural.

Al agafar la cutlera del presupost, tot es qüestió de veure entre qui 'l repartirà la sopa.

En Castellar está desconsoladíssim ab la pedregada que ha rebut la política de la evolució y de la benevolencia ab la per ell impensada pujada d' en Cánovas al poder.

Verdaderament es desconsolador que quan lo capó de la república anava a casarse ab la monarquia, li hagin aixecat lo gallo los d' en Cánovas esclafantli al diatell un ou molt més gros que 'l tupé de son benivolgut Sagasta.

(Pleuro, pleuro, sinetas, que 'l ruch está malalt de sa benevolencia, y 'l ventre li fa mal!

Sabém que a Sant Andreu s' ha celebrat secretament una reunió d' arrossayres de las Tres Clases de Vapor, acordant portar al editor de *La Campana de Gracia* unas noticias que ell fan veure que creuben poden fer mal a la reputació de nostre director, en son estany de perjudicarlo.

Y com precisament tractan de recordar una estada de prop de tres anys a Vilanova y Geltrú, del company Llunas, estada que conlta casi tota aquella població y quin modo de treballar tot aquell temps nostre amich no son capassos d' imitar ni en sombra los que 'l menyan sense fer res un salari de las caixas dels obrers, res més satisfactori para nosaltres que veure en amigable conxorxa a *Sagasta* y *Esquella*, porque d' un tiro podríem matar dos pardals.

Quins lístems será que en López no accepti la ajuda d' aquells farsants!

Devan malas llengüas, que al ferse 'l pacte del Pardo devant del cadavre de D. Alfonso, convingueren en Cánovas y en Sagasta en que aquest últim seria cinch anys poder, y després tornarian los conservadors.

Podrá aixó no ser veritat, si volen, los que tornan en repartirse la pell del contribuyente; pero 'l temps, gran descubridor de veritats, ensenyas la mostra d' aquest pacte *trilateral* y deixas veurehi clar a més de quatre cegos fins avuy.

Los fusionistas están molt respectuosos ab las conseqüencias del us de la regia prerogativa. (Pasterada, pasterada y pasterada!

Los canovistas alaban fins al infinit lo patriotisme d' Sagasta ab motiu de la darrera crisis ministerial.

Volen senyal més inequivoca de com entre tots saben amagar l' ou al país!

Aquell redactor ó col·laborador de *La Esquella de la Torratxa* que bets la firma de Xavier Alemany, insertat contra la classe obrera un article en dit periódich que començarem just ab altres la setmana passada, ha tingut la humordada de dirigit una carta al director de *La Tramontana* prenenthi refusar ab tant pesant desenfocament com falta de bon sentit algo de lo que li diguerem.

Y com nosaltres havém cregut que la carta en qüestió havia equivocat la casa, porque ahont tenen d' anar las contestacions a lo nostre es a *La Esquella* ó a *La Campana* y no a *La Tramontana*, havém remés la carta al director de la primera de dites publicacions ab la següent missiva:

LA TRAMONTANA Sr. Director de *La Esquella*. BARCELONA, 8 Juliol de 1890.

Molt Sr. meu! Lo Sr. Xavier Alemany, que vosté deu conèixer, veut dubte equivocadament si 'l caràcter de la carta que sola pot haver sigut escrita pera original de *La Esquella*, ja que prest, poch ó molt, refusar algo de lo que havém dit desde *La Tramontana* contenent a un escrit son aspectant en lo periódich que vosté dirigeu.

En el cas que vosté ja havia vist la citada carta, y per lo moment de dita concepció ó l' incident de la impressió que vosté desconfia de fer personal la qüestió, si 'l havia publicat, disposi la missiva que de non puga causarli tal esperpento, s'ha sola del bon destí de que aquesta reducció en pos s' enteri de com ho pelaria 'l tal senyor Alemany si 'l desconfia desbarcar desde las columnas de *La Esquella*.

De V. acent a. a. — J. Llunas y P.

Ara estém esperant que dirá la redacció de *La Esquella* a tot aixó, si es que com sa germana *La Campana* no adopta 'l *lugar d' estudi* fetsse 'l sortí y seguint los consells de son burgés que li diu:

—No li batallis, Gutierrez, mira que 'n farà malícia.

Havém rebut un remitit de la societat de Teixidors de Cintas de Barcelona, que no podem insertar per sa extensió y nostra falta d' espay, explicaminos uns fets de la fàbrica de cintas de

Anton Garriga, carrer de la Riera, n.º 24, d' aquesta ciutat, que n' hi ha pera llogarhi esquitrola.

Sols dirém als huelguistas comunicants que no s' estrenyin de lo que 's passa, que paraula de burges y promesa de polítich pot pesara en la mateixa balansa quan no conduche a millorar la butxaca del qui 'l ha donada ó feta.

Fihintse sols en la forma que pot donarlos la associació dels obrers, y no torén enganayn.

En Romero Robledo ha concertat ja sa boda política ab en Cánovas, apadrinantlo las instituciones en aquest nou act de polissón monarquica del pollastre d' Antequera.

Lo país no pot per menes d' admirar la moralitat dels nous novis que tant s' havien bescantat al divorciar-se.

En Cánovas ha promés que cald be será més liberal que Kiergo. (Com si no 'l coneguemim!

Los polissóns de Londres s' han declarats en huelga demanant millors condicions en son empleu.

Aixó prova que 's polissóns d' allá son de molt millor fassa que 's d' aquí.

A lo menes contenen la dignitat.

¡JA 'L TENIM AQUÍ!

ROMERO ROBLEDÓ ABSENT SE DECLARA QUE 'L SÓLERA Y 'L CONSERVADOR SON UNA MATEIXA COSA

Una crisis problemática, altre cop nos ha portat al començ de trenta polissón que tant lo poble ha violat. Katch cert que una comedia lo tal crisis ha sigut, per dar un remey de furas al qui ja 's troba abait. Nostre en ventre y el nouj oridat, tenent empay, Vinga un remey perque no 's boni el poble li lly.

Al signatura la nova que avuy ja col·locaront, feu la fassa son prop bany, tot avuy presentat y plom. Com que ja sabem que 'l manestre porta començat los dints, tot era amagar la memora los pobres contribuyents. En va volien que 'n arribaront, está 'l mal crivellat tot, un tel Castella, un en conservor y un Castella, bonos los polissón.

Tant bon punt lo ministeri nou començat a treure 'l nas, se diu que a Madrid va haberhi de estira-morra de un can. Aixó no deu admistraynt, prou se sabe: per dir angly, los conservadors y 'l cibera en lo mon no 's deixan may. Sen va miravet ¡Ay, pobre Espanya! de mal peyt, jarduay emés, que tot ho menas, ab tanta micrabis ab son vert, com ho feria!

Dubhen que 'l manestre 's presentat molt bonit en son dretre, amagant totas las urpes, porque té por dala violata. No 'l creguem de cap manera, si 'l manestre sup amagat; tota los gets, arribont 'l hora, se recordon, que non pax. Sembla que dretre Passa una rata, se pensa al sol, tot de angly, com uny fressa trochan los angles, con 'l esquitrol, y... home dit.

Ja desde era se amagare (En son plan no fallont, unat de estar a Valencia agay 'l obrer vindr. Y dretre passa en las butxacas y passe per lly canyans no valdrá 'l manestere al tempoch fumigaciona.

Moltas families lo po pax avoyat, sense treyit, dit que aniré, farta de gany, si lo lo agay en tallat, l' dretre folla!

Ferr... no hi ha que arruinar, per valles colomita; als conservadors y al gileron contribuyent com bones solates. En molt llyc morir de mato, al canyent, pr valent; com més mala está la cosa s' abita més fàcilment. Vinga la pena de la fort orid, de lly arroy, vinga miseria, la Tramontana no se repaxat, sera 'l cap vll!

Pàg. 3 DE LA LATA

Tip. "La Ambrós," Ronda de la Universidad, 6, Barcelona.

HISTORIA D' UNA CRISSIS



Felis y en pau vivia 'l ministeri de renom conegut per liberal, quan li feu mal auguri una gitana dihentli que aniria daltabaix.



E igual que la Martina de les Trampas, la xula de més sort fent disbarats, també gran colla d'afamats auguran dels sagastins lo desastrós final.



Y 'l ministeri, no tenint agallas per burlarse de tots los augurants, sumis y manso als reals peus presenta renuncia de son càrrech envejat.



Y 's va respondre á sa delicadesa com sent d'auguri 'l resultat fatal, aplicantos la bota á certas gaitas per donar curs á la rahó d'Estat.



Y dels auguris lo fatídich eco prest va cumplirse y en relléu quedá, que per donarse 'l to de ser profeta no 's necessita més que intriguejar.



Mes negras sombras de moment s'aixecan al cumplirse 'ls auguris gitans, y per los pobles grans remors se senten que fan dir:—¿Qué será? ¿qué no será?